జయ సంవత్సరాదిని

శ్రీరాజా గోడె

నారాయణ

గజపతిరాయనింగారు

C. I. E.

వారిమహాలులో జరిగించిన

సంకీర్తనానంతరమందు

చేసిన

ఉపన్యాసము.

1894

Arsha Press, Vizagapatam.

Publisher Sreeparavastu Sreenivasa

Jagannadhaswamy

Ayyavaralugaru.

Printer D Guranna.

ఓం

జయసంవత్సరాదిని

శ్రీరాజాగోడే

నారాయణగజపతిరాయసింగారు C. I. E.

వారిమహలులో

సంవత్సరాదియందు జరిగించిన

సంకీర్తనానంతరమందు చేసిన

ఉపన్యాసము.

ఏకస్య తస్యైవోపాసనయా పారత్రి
క మైహికంచ శుభం భవతి.

ఏకస్య= ఒకడైన, తస్యైవ= వానియొ
క్కడె, ఉపాసనయా= ఉపాసనచేత,
పారత్రికమ్= పరలోకసంబంధము కలది
యు, ఐహికంచ= ఇహలోకసంబంధము
కలదియును, శుభమ్=శుభమైనది, భవతి=
అగుచున్నది.

అనుశాసనికము.

తమేవ చార్చయ న్నిత్యం
భక్త్యా పురుష మవ్యయమ్।
ధ్యాయ న్త్సువ న్నమస్యంశ్చ
యజమాన స్తమేవచ॥
లోకాధ్యక్షం స్తువ న్నిత్యం
సర్వదుఃఖాతిగో భవేత్

అవ్యయమ్—నాశము లేనివాఁడును, నిత్యమ్—ఎల్లప్పుడు నుండువాఁడును, లోకాధ్యక్షమ్— లోకముల కధిపతియునగు, తమేవ—వానినే, భక్త్యా=భక్తిచేత, అర్చయన్=అర్చించుచున్నవాఁడై, ధ్యాయన్=ధ్యానము సేయుచున్నవాఁడై, స్తువన్= స్తోత్రము చేయుచున్నవాఁడై, నమస్యన్= నమస్కారము సేయుచున్నవాఁడై, యజమానః—పూజించుచున్నవాఁడై, సర్వదుఃఖాతిగః—అన్నిదుఃఖములంగడచినవాఁడు, భవే

త్ — అగును.

భగవంతునియందు మనకున్న బాధ్యత ను ఇప్పుడు కొంచెము ఆలోచించుదము- సమస్తసృష్టిజాల పదార్థములయొక్క అనుభవమునిమిత్తము మన కింద్రియములిచ్చినవాఁడును, మనస్సును బుద్ధియును ఇచ్చినవాఁడును, వీనిని యుక్తముగా ప్రవర్తింపఁజేసికొనుటకు మనకు వివేకముగూడ నిచ్చినవాఁడును భగవంతుఁడే కదా- వానివిషయమై మన కెంతబాధ్యత యుండవలసినది?

ఇదిమనోజ్ఞానమువల్ల తెలియుటయే కాక శాస్త్రమువల్లకూడ తెలియఁబడుచున్నది.

తస్మిన్ప్రీతిస్తస్య ప్రియకార్య సాధనం

చ తదుపాసనమేవ.

తస్మిౕ=అతనియందలి, ప్రీతిః—ప్రేమయు
ను, తస్య=ఆతనియొక్క, ప్రియకార్య
సాధనంచ—ప్రియమైన కార్యమును చే
యుటయును, తదుపాసనమేవ—వానియొ
క్క ఉపాసన చేయుటయె.

భగవద్గీతలు.

మయ్యావేశ్య మనో యే మాం
నిత్యయుక్తా ఉపాసతే।
శ్రద్ధయా పర యోపేతా
స్తేమే యుక్తతమా మతాః॥

యే మయి మనః ఆవేశ్య— ఎవ్వారలు
నాయందు మనస్సును ఉంచి, నిత్యయు
క్తాః పరయా శ్రద్ధయా ఉపేతాశ్చ స
న్తః= ఎల్లప్పుడును సావధానముగా ప్ర
వర్తించుచున్నవారును గొప్ప శ్రద్ధతోం
గూడినవారునగుచు, మామ్ఉపాసతే=న

న్నా ఉపాసింపుచున్నారో, తే మే యు
క్తతమాః మతాః= వారు నాకు యుక్తత
ములుగా సమ్మతులు.

ప్రీతికరములయిన కార్యములను సా
ధించుటయె అతని ఉపాసనమని పైవాక్య
ములో చెప్పఁబడియున్నది.

నాయందు మనస్సును ఉంచి ఎవ్వరు
సదా ప్రవర్తింపుచున్నవారో వారు నా
కు యుక్తతములు అని గీతలలో చెప్పఁబడి
యున్నది.

సమస్తసృష్టిజాలమును చేసిన భగవం
తుని చేత సృజింపఁబడ్డ మనుష్యుఁడు జ్ఞా
న మివ్వబడ్డవాఁడు గనుక, సృష్టిలో ఒక
రికొకరు తోడుపడుటయును, అన్నిప్రాణు
లకును మనుష్యుఁడు సహాయము చేయు
టయును. అతనికి ప్రియకార్యసాధనమని

ఆలోచించుచనము-

లోకవ్యాపారమును త్యజించి కేవల
ము భగవంతునియెడలనే సదా ప్రవర్తిం
పుచుండినవారలే మనుష్యులకు ముఖ్యస
హాయము చేయుచు వచ్చినారు గదా-

ఋషులవల్లనేకదా మనుష్యునకు త
త్వజ్ఞానంబును ధర్మాచరణోపదేశంబు
ను మొదటినుండి కలిగినవి-

పూర్వాచార్యులని ప్రసిద్ధులయినవారు
గూడ మనుష్యునకు తత్వజ్ఞానము కలుగు
టకు సిద్ధాంతములు సర్పఱిచియున్నవారు
గదా-

మఱియును శ్రీశంకరాచార్యులవారి వ
ల్లనేమి శ్రీ రామానుజాచార్యులవారివల్ల
నేమి శ్రీమధ్వాచార్యులవారివల్లనేమి స్థా
పింపఁబడిన అద్వైతవిశిష్టాద్వైత ద్వైతసి
ద్ధాంతములయొక్క జ్ఞానములవల్ల వ

ర్తమానములో హిందువులు ప్రవర్తింపు
చున్నారుగదా-

ఇవియును అతని ప్రియకార్య సాధన
ములేగదా-

ఇఁక లౌకికులనుగుఱించిఆలోచింతము-
మనకు భగవంతుడు ఇంద్రియముల నిచ్చి
వివేకమునుగూడనిచ్చియున్నాడు.

కఠోపనిషత్తు

యస్తు విజ్ఞానవాౝ భవతి
యుక్తేన మనసా సదా।
తస్యేంద్రియాణి వశ్యాని
సదశ్వాఇవ సారథేః॥

యస్తు= ఎవ్వఁడు, విజ్ఞానవాౝ= వివేకి
యును, సదా= ఎల్లప్పుడును, యుక్తేన
మనసా= యుక్తమైన మనస్సుతోఁగూడు
కొనినవాడును, భవతి=అగుచున్నాడో, త
స్య= వానియొక్క, ఇంద్రియాణి= ఇం

ద్రియములు, సారథేః= రథికుని యొక్క, సదశ్వాఇవ=మంచిగుఱ్ఱములవలె, వశ్యాని= స్వాధీనములగునవి, భవంతి= అగుచున్నవి-

---

ఇంద్రియములు స్వాధీనములగుటవల్ల ఏమికలుగుచున్నది? ధర్మాచరణమే కదా-

సమస్తమతములును ధర్మాచరణమునుగురించి యొక్కవిధముగానే చెప్పుచున్నవికదా-

---

౧హిందూశాస్త్రము

౧తైత్తిరీయోపనిషత్తు.

సత్యాన్న ప్రమదితవ్యమ్। ధర్మాన్నప్రమదితవ్యమ్। కుశలాన్నప్రమదితవ్యమ్।

ప్రశ్నోపనిషత్తు-

సత్యం వద। సమూలోవా ఏషపరిశుష్యతి

యోనృత మభివదతి॥

౩ తైత్తిరీయోపనిషత్తు-

ధర్మంచర। ధర్మాత్పరంనాస్తి। ధర్మ
స్సర్వేషాం భూతానాం మధు।

౪ మనుః

ధృతిః క్షమా దమోస్తేయం
శౌచ మింద్రియనిగ్రహః।
ధీ ర్విద్యా సత్య మక్రోధో
దశకం ధర్మలక్షణమ్॥

౫ భారతము- శాంతి॥

అక్రోధ స్సత్యవచనం
సంవిభాగః క్షమా తథా।
ప్రజన స్స్వేషు దారేషు
శౌచ మద్రోహ ఏవచ॥
ఆర్జవం భృత్యభరణం
నవైతే సార్వవర్ణికాః।

౬ వరాహపురాణము

అహింసా సత్య మస్తేయం
బ్రహ్మచర్యం ప్రకీర్తితమ్।
ఏతాని మానసా న్యాహు
ర్వ్రతానితు ధరా ధరే

బౌద్ధశాస్త్రము

---

౧ శాక్యబుద్ధుఁడు చెప్పినది।

ప్రాణహరణము- వ్యభిచారము-అబద్ధమాడుట- ఒకరి వస్తువును కాంక్షించుట- అసూయ- ఇవిపరిహరించ తగినవి-

స్వీకరించ తగిన వేమనఁగా- ధర్మము చేయుట- సౌలభ్యము- దయ- అన్యులను తనవలె చూచుకొనుట, ఇవి స్వీకరించ తగినవి-

౨ ఋషభదేవస్వామియనెడు
జైనఋషి చెప్పినది.

పరిశిష్టపర్వము.

ప్రభవస్వా మ్యథాచఖ్యా
వహింసా ధర్మ ఆదిమః।
చింతనీయ శ్శుభోదర్కో
యథాత్మని తథా పరే॥

3 చీనాదేశపు కాంఫిస్ ట్యుయస్
అనుఋషి చెప్పినది.

తల్లిదండ్రులయందు భక్తియుంచుము. అనుజన్ములయందు ప్రేమ యుంచుము. ఋజుమార్గముగా నుండుము. నీకున్నది ఎక్కువగా సమర్పించుము. అన్యులయొక్క దుష్కార్యమును బయటఁబెట్టకుము. నీయొక్క ఆధిక్యమును గురించి యెంచకుము. అన్యులయొక్క బాగునుగురించి సంతోషించుము. లోకులకు వచ్చెడి ఆపదలనుగురించి కనికరించుము. అనఁగా సహాయముచేయుము. పురుగులకు సయితము,

ట్లకు సయితము, చినచిన్న మొక్కలకును సయితము, ఏవిధమైన హానిని చేయకుము-

3 జంద్‌వస్త అవెదు
పారసీ శాస్త్రములో చెప్పినది.

౧ శుచిగానుండుటను నేర్చికొనుము- యోగ్యప్రశంసకు తగిన ట్లుండుము- మనస్సున మంచి తలంపులు తలంచుము- వాక్కులు శుభముగా పలుకుము- కార్యములు శుభముగా జేయుము- చెడుతలంపులను పోగొట్టివేసికొనుము- చెడ్డమాటలను తగ్గించివేయుము- దుష్టకార్యములను దగ్ధము చేయుము-

౨ ఎవరైతే బీదవాండ్రను భోజనపదార్థములిచ్చి పోషింతురో వారిని కొనియాడుదము-

3 సత్యమైన ఆలోచనము- సత్యము

౮ మాటలాడుట-సత్యముగ ప్రవర్తించుట- వీటిని బట్టి పరిశుద్ధుడైన పూరుషుని కలసి కొనును.

---

౪ రోమాదిశాస్త్రిములో
అనగా బైబిలులో పూర్వభాగములో
మోజెస్ అనెడిదీర్ఘదర్శి
(యూరా) పుస్తకములో వ్రాసినది.

---

౧ త్వం నిజపితరం మాతరం చ సంమన్యస్వ. తేన తవప్రిభుః పరమేశ్వరో యం దేశం తుభ్యం దాస్యతి, తస్మిన్దేశే తవదీర్ఘకాలమ్ ఆయుర్భవిష్యతి- నరహత్యాం మా కార్షీః- పరదారాన్ మాగచ్ఛ- చౌర్యం మాకార్షీః-స్వస్యస మీపవాసినో జాయాయాంవా దాసేవా దాస్యాంవా గవివాగర్దభేవా కస్మింశ్చిద్వస్తుని లోభం మాకార్షీః-

బైబిలులో ఉత్తరభాగము
క్రీస్తువారి శిష్యులగు మాథ్యూఅనునాయన
క్రీస్తువారు చెప్పినసంగతులు వ్రాసినది.

---

౧ యూయం స్వశత్రూ౯ప్రతి ప్రేమ
కురుత- యేయుష్మా౯ శపన్తి, తానాశిషం
వదత- యేయుష్మా౯ ద్విషంతి తేషాంహిత
మాచరత- యేయుష్మా నపవదన్త్యుపద్రవన్తి
చ తేషాంకృతే ప్రార్థనాం కురుత-

౨ అతస్త్వయా స్వకీయోపహారే య
జ్ఞవేదిమానీతే, తవభ్రాతుర్మనసి తద్విరు
ద్ధా కథావిద్యతఇతి తత్రచేత్ స్మరసి, త
ర్హి తత్ర స్వకీయోపహారంయజ్ఞవేద్యాస్స
మ్ముఖేవిహాయ యాహి- ప్రథమం స్వభ్రా
త్రా సంమిలితో భవ- తతః పరమాగత్య
స్వకీయోపహారం నివేదయ-
౩ యః కశ్చిత్ తవ దక్షిణకపోలే చ

పేటాఘాతం కరోతి, తంప్రత్యుత్తరం కపోలమపి వ్యాఘోటయ.

౫ మహమ్మదీయ శాస్త్రమైన
ఖురానులో చెప్పంబడ్డది.

న్యాయమునకును ధర్మమునకును ఒకరి కొకరు సహాయముగ నుండుండి. మఱియును అన్యాయమునకును ఇంక అసూయకును ఒకరి కొకర్లు తోడుపడవలదు.

మనము ఈశ్వరుని గుఱించి మిక్కిలి ప్రపన్నులమై ప్రాణివ్యవహారమును అనుసరించి నడవవలసినదే కదా.

కొన్ని యోగులుగూడ ఇంద్రియవశ్యత వల్లనేకదా భగవద్ధ్యాన పరాయణతకలిగి మార్గముయొక్క అంతమును అనగా విష్ణు పరమపదమును పొందుచున్నారు.

మనుః

విజ్ఞాన సారథి ర్యస్తు

మనః ప్రగ్రహవా న్నరః।
సోఽధ్వనః పారమాప్నోతి
తద్విష్ణోః పరమం పదమ్॥

యః నరః— ఏ నరుఁడు, విజ్ఞానసారథిః= విజ్ఞానమే సారథిగాఁ గలవాఁడో, మనః ప్రగ్రహవాన్= మనస్సే పగ్గములుగాఁ గల వాఁడో, సః= వాఁడు, అధ్వనః— మార్గము యొక్క, పారమ్— అంతమును, ఆప్నోతి= పొందుచున్నాఁడు- తత్= అదియె, విష్ణోః= విష్ణువుయొక్క, పరమమ్= ఉత్కృష్టమైన, పదమ్= స్థానము-

---

ఇంక అతనియందు భయభక్తులతోఁ గూడిన నడవవలసినదిగదా.. భక్తిలోనే ప్రేమయును కృతజ్ఞతయును గూడ చేరియున్నవి.

బృహన్నారదీయపురాణము.

విష్ణో ర్భక్తిః పరా నౄణాం

సర్వపాప ప్రణాశనీ।
భక్తిమద్భిః కృతంకర్మ
సఫలం స్యాన్మహీపతే।

హే మహీపతే=ఓ రాజా, నృణామ్=న రులకు, విష్ణోః= అంతటవ్యాపించియున్న భగవంతునియొక్క, సర్వపాప ప్రణాశనీ=సమస్త పాపంబులను నశింపఁజేయు, భక్తిః = భక్తి, పరా= శ్రేష్ఠమైనది- భక్తిమద్భిః= భక్తిగలవారలచే, కృతమ్= చేయఁబడిన, కర్మ=పని, సఫలమ్-ఫలవంత మైనది, స్యాత్- అగును.

పునశ్చ.

యేఽభినన్దన్తి నామాని
హరేశ్శ్రుత్వాఽతిహర్షితాః।
రోమాంచిత శరీరాశ్చ
తేవై భాగవతోత్తమాః

యే- ఎవ్వరు, హరేః= హరియొక్క, నా

మాని- నామములను, ఋత్వా- విని, అతిహర్షితాత్మానికిఁ-లి సంతోషించుచున్నవారై, రోమాఞ్చితశరీరాః= గగుర్పాటుతోఁ గూడిన దేహములుకలవారై, అభినన్ద ని- ఆనందింపుచున్నారో, తేవై= వారలే, భాగవతోత్తమాః- భాగవత శ్రేష్ఠులు.

ఈ పృథివికి నొకరాజు శాసించుననిభయముండి యుక్తముగ పనులు చేయుచుండఁగా, సర్వశాసకుఁడైనఅతనియందు భయము మనకు లేకుండ నుంటే నేపనిని మనము యుక్తముగా చేయఁగలము?

కనుకనే

మహద్భయం వజ్రముద్యతమ్, అని చెప్పఁబడి యున్నది.

ఆతని ప్రియకార్యములు చేయుచునున్నప్పటికిని ఆతనియందు భయభక్తులు క

లిగియున్నప్పటికిని అతని అర్చనయును అతని ధ్యానమును చేయుట మనకు ముఖ్యముగదా- అందువల్ల మనము భగవంతునియందు సదా నిష్ఠ కలవార మై యుండుటయే కాక అతని ప్రియకార్యములు చేయుటకు మఱియింత ప్రోత్సాహము కలుగుచున్నది. మఱియును మన శక్త్యనుసారముగ చేసెడి అర్చనయును ధ్యానమును అతని చేనంగీకరింపఁబడుచున్నవని కూడ చెప్పఁబడ్డది గదా-

గీతలు-

పత్రం పుష్పం ఫలంతోయం
యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి।
తదహం భక్త్యు పహృత
మశ్నామి ప్రయతాత్మనః॥

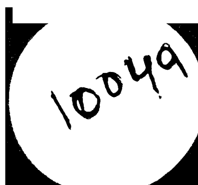
యః= ఎవ్వఁడు, భక్త్యా=భక్తితో డను, పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం మే ప్రయచ్ఛతి= ఆకునును పూవునును పండునును నీటి

నిని నాంస ఇచ్చుచున్నా(డో, తత్ (పే)యతా
త్మనః= ఆ పరిశుద్ధమైనమనస్సు కలవా
నియొక్క, భక్త్యుపహృతం తత్ అహమ్
అశ్నామి=భక్తిచేత సమర్పింపఁబడినదాని
ని నేనుఅనుభవింపుచున్నాను-

పునశ్చ

అనన్యాశ్చిన్తయన్తో మాం
యే జనాః పర్యుపాసతే।
తేషాం నిత్యాభి యుక్తానాం
యోగక్షేమం వహామ్యహమ్॥

అనన్యాః మామ్ చిన్త యన్తః యే జనాః
పర్యుపాసతే= అనన్యులై నన్ను చింతింపు
చున్న ప్రజనులు ఉపాసింపుచున్నారో, ని
త్యాభియుక్తానాం తేషాం యోగక్షేమమ్=
నిత్యాభియుక్తులగు వారియొక్క యోగక్షే
మములను, అహం వహామి= నేనువహిం
పుచున్నాను

10049